

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv, De Fortitvdine Et Constantia Christiana Libri Tres

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 5. Quomodo publicæ calamitates Dei electos terris eripiant, vt cælo reddant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49140](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49140)

nas meas: pergat ipse, & me conterat, & quasi dissolutis Iustitiæ repagulis totus in me ruat, & qua pauperie, qua morbo, qua ferro succidat. Et in illo malorum cumulo *hæc mihi sit consolatio ut affligens me dolore, non parcat.* Non parcat, inquam, in tempore, ut melius parcat in æternitate.

§. 5.

Quomodo publicæ calamitates Dei electos terris eripiant, ut cælo reddant.

Verum illud quod censuit, & dixit olim Dionysius Hali-
carnassæus. *Omnes viri fortes hu-* Lib. 8.
manitus, & æquo animo calamitates ferunt.

At non sic pusillæ, & debiles animulæ; iniquius illæ patiuntur, cum aliqua occurrit afflictio, bono
publico

350 DE FORTITVDINE
publico vt videtur inimica. Vtque
in eo sibi blandiantur, alijsque fu-
cum faciant; aiunt à tribulationi-
bus illis multos fatiscere, ac perire,
& æternum quidem. Hinc illæ la-
crymæ, ac gemitus, & iustæ, vt e-
quidem existimant, querelæ, qui-
bus modum, finemque ponet ore
aureo Chrysofomus.

Hom.
36.

*Quid, inquit, de his dices qui
frequenter à tribulatione subuersi
sunt? quod non tribulationis est sub-
uersio, sed illorum imbecillitatis;
quod vt euincat, opportunâ vtitur
similitudine: Nec enim si quis infir-
mum habēs stomachum amarum non
admittat medicinam curare. Va-
lentem, sed potius atteratur, medi-
cinam non accusabimus, sed mem-
bri infirmitatem: sicut & hic men-
tis facilitatem.*

Cuius

Cuius vitio tribuendum omnino quidquid demum à calamitate consecutum est mali: quod ipsum longè ante agnouit D. Augustinus, & pro eâ qua est in dicendo solertiâ explicuit; ostendit enim in æstu tribulationis quod bonos inter, & malos sit discrimen.

In eadem afflictione, inquit, mali Deum detestantur, atq; blasphemant: boni autem precantur, & laudant. Tanti interest non qualia, sed qualis quisq; patiatur: nam pari modo exagitatum & exhalat horribiliter cœnum, & suauiter fragrat unguentum.

L. 1. de
Ciu. c.
8.

Componit S. Doctor iniustum cum cœno, iustum autem cum unguento, quia ab hoc bonus emititur virtutum odor, ab illo infamis vitiorum omnium graueolentia, maxi-

maxi-

maxime vero cum quati contige-
nt, atque agitari.

Alij malos comparant cum lu-
to, quod à sole concrefcit: bonos
vero cum cerâ quæ ab eodem tota
foluitur: fic enim afflictionis igne
cor prauî hominis obduratur, &
contra superos quodammodo ob-
firmatur: animus autem recti, equi-
que tenax eodem ardore, ceu ami-
co sole, colliquescit totus.

Et quia probè nouit illud mo-
derator rerum omnium Deus, hinc
eos quos sibi, ac cælo elegit, modo
probat igne tribulationis: modo
iactari patitur in hac vita, nō secus
atque nauigia iratō mari, eo certe
fine vt & citius, & certius teneant
portum beatæ æternitatis. Res ea
exemplo euadet illustrior.

Armatus occidēs propè vniuer-
sus

sus in Orientem profectus erat, vt
 Palæstinam barbaricâ seruitute li-
 beraret. Ingentes omnino copias
 eduxerat Conrardus Imperator, e-
 duxerat & Francorû Rex Ludoui-
 cus. Verum (quæ fortunæ incle-
 mentia fuit, vel potius quæ Dei cõ-
 niuentia) nulla re memorabili ge-
 sta post biennium domum redie-
 re cum exiguis magnorum exerci-
 tum reliquijs. Hoc autem eo gra-
 uius, tristiufq; accidit, quod ad eam
 expeditionem & cælum inuitasset,
 & cæli fauor miris sanè prodigijs
 à D. Bernardo Clareuallensi per-
 petratis. Ex quibus sibi terra nobi-
 lissimos triumphos poterat polli-
 ceri, sed alia fuerunt superum con-
 silia. *Nec enim (vt inquit Gofridus)
 ex illa profectioe Orientalis libe-
 rari, sed celestis meruit impleri Ie-
 rusalem.*

Z

rusalem.

In vitâ
S. Bern.

rusalem. Quod si placuit Deo tali occasione plurimorum eripere si non Orientalium corpora à Paganis, Occidentalium certe animas à peccatis, quis illi audeat dicere quid fecisti sic? Aut quis rectè sapiens illorum sortem magis nō doleat, qui ad priora, vel peiora forte prioribus scelerare redierunt, quam eorum mortem, qui in fructibus pœnitentiæ purgati variis tribulationibus Christo animas reddiderunt? alioqui quantumlibet dicant Ægyptij, dicant filij tenebrarum qui nec veritatem videre valent, nec proferre. Callidè eduxit eos ut interficeret in deserto. Patienter tolerat Saluator opprobrium, quod tantarum animarum salute compensat. Ex illius historie serie conficies, amice Lector, Deum Opt. Max. emisisse ab Occidente
in

in Orientem maximos exercitus
eo ferè consilio, vt dum ij terris oc-
ciderent, & huic vitæ mortali; cæ-
lis oriri possent, & æuo nunquam
perituro.

Vis luculentius eâ de re testimo-
nium, illud accipe à D. Christinâ,
quam admirabilè stupuit, & prædi-
cavit orbis vniuersus. Visa olim il-
la inusitato perfundi gaudio, quod
quia animo contineri non poterat,
oculis, & vultu, toto sese prodebat.
Stupentibus autè quibuscum fortè
agebat, & causam sciscitantibus ad-
iecit. Patuisse immensa Diuorum
atria, & in ijs obiectas sibi beatas in
Cælo mentes vnà cum ipso Chri-
sto nouâ quadam incedentes læti-
tiâ; vel ob id vnum quod mortali-
bus & facilis, & lata ad salutem a-
perta iam esset porta salutis, atque

356 DE FORTITVDINE
æternitatis. Cumque rursus ex ea
quæsitum esset, ecquænam esset il-
la porta? respondit. Hodie Ieroso-
lymâ expugnarunt Barbari. Quid
deinde? an ea vitæ salutis porta? ex-
inde lætitia, plausus, ac festiuæ gra-
tulationes? ac non potius aditus
mortis, & origo prima luctus, mi-
serique eiulatus? Auditur ille qui-
dem terris, at silet in cælis, cuius alia
profecto iudicia: quæ vt euolueret
beata illa Virgo: addidit quod san-
ctæ ciuitatis recuperandæ gratiâ,
hominum maxima multitudo sa-
cram amplexa militiam à solutio-
re vita ad arctiorem conuerteretur,
fusoque plurimo sanguine Serua-
toris morti vicem rependeret, Et
hinc illa gaudia, illa exultatio in
cœlesti Ierosolymâ: dum interim
terrestris illa manet sub Barbarorū
iugo,

iugo, atq; tyrannide, & totius istius multitudinis pars potior qua peste, qua fame, qua ferro malè perit, male inquam si hunc mundū spectes, vitamque mortalem: at quam optimè si orbem alterum, si cælum, si beatitatē, ad quam superi, Deusq; sua omnia consilia dirigunt. Et vero etiam dirigere debet quisquis & nomine, & re etiam ipsa est christianus.

§. 6.

Ex malis publicis bona publica Deus elicit, & ex privatis privata; & hoc bonæ menti solatio est.

SI forte audieris tonare cœlum, mugire tonitrua, labique irato Numine fulmina, è duobus alterum tibi certo persuade; vel ijs corripì, atque castigari insignem hominum malitiam; vel excitari pie-